

Et jalanõud sobiks kandjale kui valatult, võtab Sille Sikmann mõõdud mõlemalt jalalt. Ning kui vaja, teeb ka kipsjäljendi.

Scheckmanni kingad valmivad naturaalsest materjalidest ja sellistes toonides-tekstuurides, nagu tulevane kandja ise soovib.

“Ma teen vahel nii keerulisi mudeleid, et ma ei tea, kas mõni inimene veel on selleks võimeline.”

Sille Sikmann

Sikmanni hinnangul on arusaadav, et usalduse tekkimiseks on vaja aega. Usaldus on kõige alus, sest ilma selleta ei tule disaineri juurde ükski klient, leiab ta.

Usaldust tuleb trennida ka ettevõtjana. See probleem on kerkinud Sikmanni jaoks esile, mõeldes ettevõtte laienemisele. Enda füüsiliste võimete lagi on käes, vaja oleks lisatööjõudu, ent uute inimeste kaasamine eeldab suurt usaldust. “Ma teen vahel nii keerulisi mudeleid, et ma ei tea, kas mõni inimene veel on selleks võimeline. Samas, kui ma ei õpi usaldama, siis seda inimest ei tule ka kunagi,” tunnistab Sikmann. Naine töödeb, et õpib olema ettevõtja, kes inimesi usaldab – vastasel juhul ei saa ettevõtte kasvada ning jääbki samadesse piiridesse.

Näpud sügelevad

Laienedes jätkaks Sikmann enda teha disaini ning võimalusel ka turunduse ja brändingu, mis on tema jaoks jätkuvalt väga põnev maailm. Õmblustöö ja taldade paneku usaldaks teistele, kuid vahel teeks ikka ise ka, sest näpud sügelevad. “Iga kord, kui jalatsipaarini jõuan, on endal hasart sees, et viimistleda, kliendile üle anda ja näha järgmist rõõmustavat nägu, kes läheb eleveli koju, et naisele oma kingi demonstreerida,” kirjeldab Sikmann.

Aastakümnete perspektiivis loodab disainer, et tema brändi austatakse ja tunnustatakse ka välismaal. “See on pikk protsess, võtab kümneid aastaid, aga ma olen valmis selle teekonna ette võtma, et olla üks tunnustatud kingategija, kelle töö on mugav ja kvaliteetne. See on see, millega tahan inimestele meelde jääda,” sõnab Sikmann.

Seniks püüab Sille Sikmann pidevalt hetkeseisust maksimumi võtta, et oma sihtideni jõuda. Kuigi tulevikuplaanid on suured, ei taha ta spekuloida. Pigem võtab päev korraga ja vaatab, mida elu pakub. See aga pole pelgalt *carpe diem*, vaid meenutab rohkem Ameerika kosmeetikatootja Estée Lauder'i ütlust: “Ma ei unistanud kunagi edust. Ma töötasin selle nimel.”